Luni, 16 Noiembrie, 2026
Sf. Ap. și Evanghelist Matei

2 Tesaloniceni 1

1 Pavel, Silvan și Timotei către Biserica Tesalonicenilor întru Dumnezeu, Tatăl nostru, și întru Domnul nostru Iisus Hristos:

2 Har vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Iisus Hristos!

3 Datori suntem ca'ntotdeauna să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru voi, fraților, așa cum se cuvine, fiindcă mult crește credința voastră, iar iubirea fiecăruia dintre voi toți prisosește, a unuia față de altul,

4 încât noi înșine ne lăudăm cu voi în Bisericile lui Dumnezeu pentru statornicia și credința voastră în toate prigonirile și necazurile pe care le'ndurați:

5 dovadă a dreptei judecăți a lui Dumnezeu, anume că vrednici sunteți voi de împărăția lui Dumnezeu pentru care și pătimiți –

6 de vreme ce drept este înaintea lui Dumnezeu ca El cu necaz să le răsplătească celor ce vă necăjesc,

7 iar vouă, celor necăjiți, cu odihnă, împreună cu noi, la arătarea din cer a Domnului Iisus cu îngerii puterii Sale[1]

8 în foc învăpăiat[2], răzbunare aducând asupra celor ce nu-L cunosc pe Dumnezeu[3] și asupra celor ce nu se supun[4] Evangheliei Domnului nostru Iisus.

9 Ei vor primi ca pedeapsă veșnica pieire[5] de la fața Domnului și de la slava puterii Lui,

10 când în ziua aceea va veni să Se preamărească întru sfinții Săi și cu uimire să fie privit de toți cei ce au crezut, pentru că mărturia noastră către voi a fost crezută.

---

[1] Îngerii ca expresie a puterii și a majestății dumnezeiești.

[2] Nu e vorba de focul iadului, ci de înflăcărarea cosmică, grandioasă, ce constituie cadrul marilor revelații divine (vezi și Iș 3, 2; Is 66, 15) și care va însoți A Doua Venire a Domnului.

[3] = Asupra păgânilor.

[4] = În primul rând asupra Iudeilor, dar și asupra celor ce li se pune'n față Evanghelia, dar o refuză.

[5] „Veșnica pieire" nu înseamnă aneantizare, absorbție în neființă, ci ne'ncetată prăbușire de la fața (prósopon însemnând și persoana) lui Iisus Hristos.

Luca 12

13 Zisu-I-a cineva din mulțime: „Învățătorule, spune-i fratelui meu să împartă moștenirea cu mine”.

14 Iar El i-a zis: „Omule, cine M’a pus pe Mine judecător sau împărțitor peste voi?”

15 Și a zis către ei: „Luați seama și păziți-vă de toată lăcomia, căci viața cuiva nu stă în prisosul avuțiilor sale”.
[...]

22 Și a zis către ucenicii Săi: „De aceea vă spun: Nu purtați grijă pentru viața voastră ce veți mânca, nici pentru trupul vostru cu ce vă veți îmbrăca.

23 Viața este mai mult decât hrana și trupul decât îmbrăcămintea.

24 Priviți la corbi, că nici nu seamănă, nici nu seceră; ei n’au cămară, nici hambar, și Dumnezeu îi hrănește. Cu mult altceva sunteți voi decât păsările!

25 Și cine dintre voi, purtându-și de grijă, poate să-i adauge staturii sale un cot?

26 Deci, dacă nici cel mai mic lucru nu-l puteți face, de ce duceți voi grijă de celelalte?

27 Priviți crinii cum cresc; nu torc, nici nu țes, dar vă spun Eu vouă că nici Solomon, în toată slava lui, nu s’a îmbrăcat ca unul din ei.

28 Iar dacă iarba, care azi e pe câmp iar mâine se aruncă în cuptor, Dumnezeu așa o îmbracă, cu cât mai mult pe voi, puțin-credincioșilor?

29 Și să nu căutați voi ce veți mânca și ce veți bea, și nu fiți îngrijorați,

30 că pe toate acestea păgânii lumii le caută; dar Tatăl vostru știe că aveți nevoie de ele;

31 ci căutați mai întâi împărăția Lui, și toate acestea vi se vor adăuga.[6]

Tâlcuire

„Cine M-a pus pe Mine judecător sau împărțitor peste voi?”, a grăit Domnul către cel care îi cerea să judece între el și fratele său. Apoi, a adăugat: „Nu vă îngrijiți ce veți mânca, ce veți bea sau cu ce vă veți îmbrăca”; iar mai înainte a învățat: „Lăsați morții să-și îngroape pe morții lor”, în vreme ce altă dată a dat

[6] *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

de înțeles că e mai bine pentru om să nu se însoare. Asta înseamnă că desprinderea luării aminte și inimii creștinilor de toate cele lumești, precum și eliberarea de gâlcevile și legăturile lumești alcătuiesc una din trăsăturile duhului creștinesc. Faptul că Dumnezeu binecuvântează căsătoria și o întărește ca legătură de nedespărțit, că înnoiește porunca ce statornicește legăturile dintre părinți și copii nu șterge această trăsătură și, păstrându-i însemnătatea înaintea autorității și rânduielilor civile, nu le dă creștinilor dreptul de a nu o păzi și de a nu și-o întipări în inimă. Pune față în față aceste fapte și vei vedea că ai datoria de a-ți păzi inima desprinsă de lume, în orișice împrejurări lumești te-ai afla. Dar cum se poate face asta? Hotărăște tu singur prin viața ta: în asta stă toată înțelepciunea practică. Domnul ne îndrumă la dezlegarea acestei întrebări prin următoarea regulă: „Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu". Toată grija ta să fie ca Dumnezeu să împărătească în inima ta și toate cele lumești își vor pierde atunci vraja care te leagă și te îngreunează. Atunci, în vreme ce te îndeletnicești cu treburile din afară, lăuntrul tău, inima ta vor fi stăpânite de cu totul altceva. Dacă te vei hotărâ însă a tăia și ultimile legături cu cele lumești, nu vei fi în pierdere: te vei apropia de țelul pe care ți-l dă credința în Hristos.[7]

[7] Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.